

Foiă acăstă ese totu a optă di — dar
prenumeratiunile se primeșc în toțe dilele.

Pretiul pentru Austria pe anu 6 fl. v. a. pe $\frac{1}{2}$ de anu
3 fl. pe trei lune 1 fl. 50. cr.; pentru alte tieri: pe anu
7 fl. 20 cr. pe $\frac{1}{2}$ de anu 3 fl. 60 cr. pe trei lune 1 fl. 80 cr.

Totă siodienile și banii de prenumeratiune
sunt de a trămite la Redacție:
Strat'a lui Leopoldu Nr. 38.

ESTI UNITU SÉU NEUNITU?*)

Dedicatiune confesiunalistilor nostri. —

Ada man'a, mei fartate,
Fí-mi amicu pan' la mormentu,
Câ-ci ai simtiuri prea curate
Si unu sufletu bunu si blandu...
Bucurosu, mei fratiore,
Câ-ci si eu asié-amu doritu, —
Dar antăiu — se-mi spuni tu óre:
Esti unitu séu neunitu?!

De trei dîle flamendiesce ||
Ici pe strada unu seracu,
Dar in fine se ivesce
Si unu omu mai induratu.
Eu ti-asiu dá ajutorare,
Câ-ci te vedu, esti prepaditu,
Dar antăiu e intrebare:
Esti unitu séu neunitu?!

Crede-ti cumcă si-unu vladica,
Déca-e bravu si invetiatu,
Pôte face 'n politica
Lucru bunu si minunatu....
Da, firesce pe-asta eale
Nici vladic'a nu-e opritu.
Inse-antăiu e intrebare:
Câ-e unitu séu neunitu?!

Minunata minte are
Estu domnu bravu si invetiatu,
Eu gandescu c'aru fi cu cale
Sê-lu alegemu d'ablegatu...
Bine dici, câ-ci si pre mine
Cu vorbirea-i m'a 'nuimitu,
Dar antăiu — se scimu mai bine:
Câ-e unitu séu neunitu?!

Am cetit uadi intr'o fóia
Unu articlu minunatu,
Trebue ca sê-lu inmòie
Si pre celu mai incarnatu;
Sê-lu citesci, câ-ci crede-mi mie,
Vei fi fôrte multiamitu....
Bucurosu, dar celu ce scrie:
E unitu, séu neunitu?!

Cugetati câ dôra-aceste
Ce acum ati audîtu,
Sunt scornite din poveste
Ca sê rideti vre unu picu ?!
Pôte-ori cine ca se véda
La noi adi, ce s'a scornitu, —
Mai totu insulu te intréba:
Esti unitu séu neunitu?!

Amu aice atestate
Câ optu scoli amu invetiatu
Si eu calculi minunate
Dreptulu inca-amu absolvatu, —
Dati-mi dara magnifice
Vre unu postu ori câtu de micu...
Bucurosu, — dar spune-amice:
Esti unitu séu neunitu?!

Scii tu scumpa dînișiora
Câtu de tare te iubescu?!

Nu mai potu s'acceptu o óra,
Ci indata te petiescu....
Bucurosu ti-asiu fi socia,
Câ-ci esti bunu si prea iubitu....
Inse tat'a — vre se scie:
Esti unitu, séu neunitu?!

Eu asiu dîce-abunaséma
De-astu naravu sê ne lasâmu,
Si sê fimu toti frati de-o mama
Câ-ci toti unu altaru serbâmu....
Dar pe unulu si pe altulu
Par' câ-lu vedu standu indoitu:
Ore — celu ce ni dâ svatulu
E unitu, séu neunitu?!

Iulianu Grozescu.

*) Din colectiunca autorului, aparuta in septeman'a trecuta. Red.

Scrisorile lui Pacala cătra Tandala.

Frate de cruce!

Ómeni mai fericiți nu sunt în totă imperatîva austro-pistana, decât cei ce se tienă do curtea episcopală de la Lugosiu.

Nu e de ajunsu, că „escelentă sa“ Dobra cu un canonico șre-care alu seu lă parte la congregația papastiescă din Pesce, unde pusera fundamentalul autonomiei bisericei române unite: ci acuma, precum audu din Lugosiu, marea binevenităriu alu deputatilor magiari, pop'a Olteanu — pe carele clerulu, ca să arete lumii cătu de multu iubesc, nu l'a alesu la congresul din Pesce, — adecă renunțul nostru Schönbach-Olteanu, ca să mai facă o placere distinsă Romanilor, se pregatescă la o caletoria, elu adecă vre să mărgă la Roma, ca șream să bage catechismulu lui Liviu în silabulu papală, căci de unu timpu începe nu mai poate suferi înaltărea lui Liviu la Prelatia, temendu-se, că asié mai usioru i va rapi episcop'ia Gherlei.

De cindă pré iubitul nostru Olteanu s'a făcutu cameralu papală, adecă de cindă are o stare cam egală cu alui Antonelli din Roma, dispune de toti dascali după placulu seu, incâtă bietului inspectoru scolaru, carele e unu canonico, numai atunci scie de dispusețiunile lui Olteanu, cindă le aude de la alti.

Nu e mirare dara că bietii dascali sub întrebătua ocarmuire a lui Olteanu so simtu pré fericiți. Apoi dinsulu, fiindu cameralu papală, are o potere supra naturală, o potere atâtă de mare, incâtă si din copii face doctori de teologie, si ca să aibe profesori

suplenti în cele patru clase normale din Lugosiu, fiindu dinsulu pré ocupat, dacă pe unu scolaru din a treia clasa normală profesorul de religiune, si acesta are a propune și a examină pe normaliști din religiune în locul dniei sale. Era pe unu studentu din a patră clasa gimnasială lu-facă profesor de religiune la gimnasiști. Poti vedé, frate de cruce, cătu de multu se procopesc invetiecei acestoru invetiaci.

Inse dlu Olteanu e profesorul si de limbă română, dar aice i merge reu, căci intre studenti neputenă gasi nici unu filologu, care să-lu substituiesca, e silitu dinsulu a merge la prelegere — de două de trei ori intr'unu anu.

Frate de cruce! spunei Gurei Satului, déca luvă intolnă că consistoriale in Lugosiu nu se voru începe la tomna, căci „eminentă“ sa parintele cameralu papală si secretariu Olteanu a aflat altu expedientu. Dinsulu adecă tramite actele consistoriale cu demandația autocratică a „esclintiei“ sale Dobra — la canonici ca acestia să-si dea parerea loru ca in consistoriu, si asié pertractandule, să se subministreze la episcopia, ca acolo să facă clu singuru pertractarea, referată si improtocolarea loru, — că bagsama elu are si alte protocoole de politica mai inalta.

Vedi dara, frate de cruce, cătu de fericiți sunt români din giurulu dlui Olteanu, — intre cari, celu mai fericiti e dinsulu. Paguba numai că nu se poate insoră. Decum-va ar poté si ar vré să se insore i-asiu recomandă acolo in Lugos o cocóna cōptă, si avuta, pre care dlu Olteanu sciu că nu o cunoște mai de aproape. Remanu alu teu frate de cruce Pacala.

Mai căte unu „Scaiece“ in editiunea III. si IV.

Doi Mecenati mari.

Sunt acusi doi ani, decandu din partea regimului se fecera prin judei cercuali adunări de bani de pe la *poporu* in favórea „honvedilor.“ Nu e aici de lipsă se amintim *modus procedendi* — mai a totușorjudiloru cerc. la acea incasare a contribuiriloru de *buna voia* (? ? ?), ci voimur numai a aminti, că totu cam pe timpulu acel'a, s'a facutu si din partea comitetului alumneal din Temisior'a, unu apelu cătra intielegintă nôstra, — adecă si cătra cei pucini judi cerc. romani ce-i avemu, — pentru de a adună oferte marinimoșe totu de la *poporu*, spre a inmulti fondulu „Alumneului nativului din Temisior'a.“ Apelulu acesta avu *resultat* — firesc că nu ca si celu alu cottensiloru de imbucuratoriu, dar totuși a avutu *resultat*, carele face totă onórea, mai alesu Dloru judi cerc. din Belintiu S. N. si celui din Resita montana J. P. Acești *Mecenati mari* intru atâtă *fura* — de zelosi, incâtă sacura o repartitia a supră comunelor de sub jurisdicția loru, si aruncara pe fia-care comuna româna căte - va *dieci* de fiorini, si acestea *dieciuri* le si incasara, — firesc pe „sém'a Alumneului.“ Din nenorocire insă, său din intemplare, uitare, pré tare ocuparo, specularo, său ce sciu eu ce causa, *banisorii* aceia nici pana astă-di nu s'au speditu la loculu

competentu. — Se vorbesce că bravii Mecenati ar fi fostu mai adeseori provocati din partea comitetului respectiv, a-i tramite listă contribuitorilor si ofertelor loru, spre a le publica. Nu s'aude inse, dar nici se cetește unde-va, că *zelosii coleptanti* i-ar fi si respunsu, cu atâtă mai putienă că i-ar fi tramsu *sumulitie* incasato de la *poporu* pe sém'a „Alumneului.“

Se mai vorbesce si aceea, că acești doi judei romani si forte mari — *Mecenati*, aru fi de urmatória parere: Banii acestia se aduna pentru „Alumneu“ dar „Alumneul“ sustine studenti *seraci talentati*; noi inse inca am fostu *studenti*, si am fostu si *seraci* (dar *talentati*?) si fiindu că natiunea pe tempulu acela n'avea „Alumneu“, si asié dara natiunea pre noi nici că ne-a tienutu in „Alumneu“; dreptu aceea ni-a remasu cu acéstă *sumulitia* detoria, prin urmare banii acestia cu totu dreptulu i potemu detiené pentru — *noi*, in chipu de detoria vechia, ér „Alumneul“ deocamdata faca bine si erte, — că noi pentru aceea totusi i vomu remané *devoti* si *fi credincioși*, ma unde va recere lips'a — de a ocupă — ca *romani* vre unu postu macaru cătu de — grasu, — noi pururea si forte bucuros ne vomu luptă intre cei d'antai.

Dieu bade „Gur'a Satului“ triste tempuri am mai ajunsu, cindă si alu *Teu* de pacalesce!

 Dlu Scaiece nu a predat inca banii incasati pe sém'a „Casinii române din Temisior'a.“

TRÉNCA si FLÉNCA.

T. Unde ai fostu, draga? câ de multu nu te-am vediutu.

F. Am fostu câte-va dile la Dobritînu.

T. Da ce-ai facutu acolo?

F. Am siediutu la o komámaszonye de acolo?

T. Pentru ce?

F. Ca să învețiu nitielu a besedui unguresce.

T. Da ce trebuitia ai tu de limb'a ungurésca și chiar acumă?

F. D'apoi, draga, me ducu și io la adunarea de la Siomcut'a, și-apoi mi-e téma, că altfelu nu m'oiu poté intielegó cu domnile si domnișoarele de acolo.

T. D'apoi, draga, în câtrău e Siomcut'a?

F. Nu sciu.

T. Cum asié?

F. Dar cum să sciu? Romanii ceialalti dicu, că e în Ardeala, éra cei de acolo intarescu, că e în tiér'a ungurésca!

Conversări în Siomcut'a.

(Cei ce n'au fostu încă acolo, să învețe cuvintele aceste!)

A. Buna vermea stăpane!

B. Multiam dtale jupane!

A. Da ce mai faci, viganu esti?

B. Vigamu. Da dta.

A. Viganu și eu multiam dtale. Da cea mai face jupanés'a vigană-i?

B. Vigana, multiam Tatalui. Da ce ti-mai facu celedii?

A. Multiam dtale sunt vigani cu toti.

B. Da nu vii la marturia (tergu)?

A. Nu, eu menu totu-de-una jupanés'a, că eu nu me ducu siohanu — siohanita!

Tocmai pe tocmai.

Se incinse o data o batalia între o sută de tîgani și o sută de tatari; tatarii dău cu puscele și tîganiii cu maciuile. Cum se intempla că unu tîganu aruncă o maciuca și omóra unu tataru. Tatarii se înfuriară mai reu și omóra nouă dieci și nouă de tîgani. Alu o sutela se facă și elu mortu și scapa. — Ducendu-se într'unu satu unu romanu lu-intréba: Ce-ati facutu cu tatarii, tîgane? Ce să facem. Nici ei nici noi! Tocmai pe tocmai romanico: de la ei au morit uñulu și de la noi a remasă uñulu.

TANDA si MANDA.

T. Ce nou scii, frate Mando?

M. D'apoi episcopulu Dobr'a, voindu a-si face nescari merite înaintea conciliului generalu din Roma, rogă pe unu canoniciu alu seu, să compuna unu catechismu autonomicu. Canoniciul inventiatu a si primitu sarcin'a acést'a, scrise carteia, carea se si tipări în frunte cu binecuvantarea episcopésca.

T. Ce catechismu e acela? Eu încă n'am auzit despre elu nimica.

M. Nu dio, frate, că-ci catechismulu acest'a nu e ca celealte, de si e numai traducere.

T. D'apoi cum e?

M. Da asié, că la pagin'a 51, dlu compilatoriu nepotendu explică Sant'a Scriptura după placulu seu, a pusu alte cuvinte în testu.

T. Si vladic'a?

M. Dinsulu n'a bagatul de séma acést'a, deci a recomandatu carteia pentru scările poporale.

T. Si acumă?

M. E reu, că din pisma si ura s'a sculatul órecine a supr'a compilatorului si l'a clevetitul înaintea episcopului Dobr'a, si în urmarea acesteia catechismulu s'a subtrasu de la publicitate.

T. D'apoi cum se voru resplatî acuma compilatorului chieluelile tipariului?

M. Am audîtu, că l'oru face episcopu la Gherl'a

Repusu din raiu.

(La repusulu Dlui D. Pascutiu la „interpelatiunea din raiu.”)

(Vedi Nr. 23.)

Cu repusulu Diale — incâtu se atinge de stimat'a-ti persóna — sum multiamitu.

De voru fi facutu si altii adunâri de bani numai sub pretestu de a-mi radică unu monumentu, dar intru adêveru pentru sine: — nu mi-a venită încă la cunoisciuntia; atât'a înse positivu sciu, că Scaice din Temisiór'a, a incasatul de la Dlu Dr. Eugeniu Mocioni 10 fl., ér de la Dlu Vicentiu Popu 2—3 fl. pentru monumentulu meu.

Deci prin acést'a imputernicescu pre cei competenți, că tragendu la repusu pre Scaice să scotă din manile lui acea sumulită, și, său să ti-o tramita Diale pentru scopulu ce Ti l'ai desifptu, său să se depuna la óresi-care-va cassa de pastrare, spre fructificare, în favórea altorui scopuri filantropice!

Umbr'a lui Buteanu.

Parintele Moisilu încă acumă n'a datu socotela despre banii adunati pentru monumentalul lui Mariann.

Caletori'a „Gurei Satului la Siomcut'a pe velocipedu.

„Gur'a Satului“ pléca la Siomeut'a pe velocipedu.

Abié iest din orsiu la campu , canii de la oi toti se luara dupa elu.

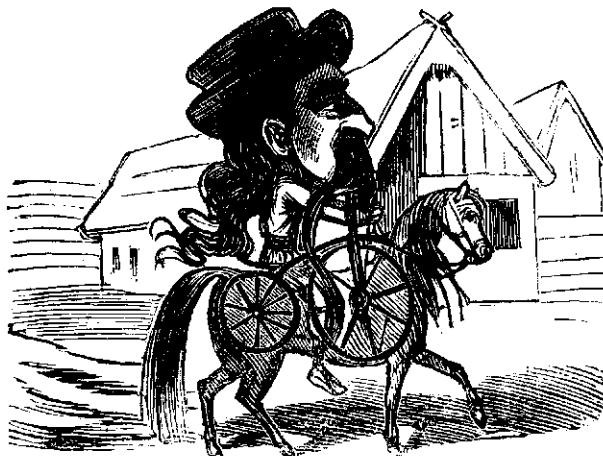
Ajungandu la o balta, fu silitu a luá velocipedulu in spate si a trece pedestru.

— Éta necuratulu ! Haidati sê-lu batemu !

Primesdiós'a coborire de pe unu dealu.

In fine sdrobitu si subtîrelu ajunse calare la Siomeut'a.

Proprietariu, redactoru respundiatoriu si editoru : Iosifu Vulcanu.

Cu tipariul lui Alesandru Koesi in Pest'a. Piat'a Pesciloru Nr. 9.